

A TENGERENTÚLI MAGYAR DIASZPÓRA MÚLTJA ÉS JELENE

Magyar diaszpóra-közösségek legnagyobb számban az amerikai kontinensen élnek. A különböző emigrációs hullámokkal Újvilágba érkező és ott letelepedett magyarok szülőföldjüktől – Magyarországtól és a Kárpát-medence magyarlakta térségeitől – távol új kihívásokkal és lehetőségekkel találták szembe magukat. Az őket befogadó országok társadalmába való beilleszkedésük mellett megőrizték a magyar kultúrához való kötődésüket, szervezeteket hoztak létre, saját egyházközösségeket és hétvégi iskolákat alapítottak, melyeket az őket követő generációk fenntartanak. Jelen lapszámunk diaszpóra rovata róluk szól.

Az Egyesült Államokban, Kanadában, Brazíliában és Argentínában fellelhető magyar közösségek múltját és jelenét ismertető beszámolókat a diaszpóra támogatására a magyar állam által 2013-ban létrehozott Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasai írták. Azért kértem fel őket erre a feladatra, mert az említett pályázati program keretében, kiküldetésük során, a helyi diaszpóra-szervezetek munkáját segítve személyes tapasztalatokra tettek szert Colorado, Calgary, São Paulo és Buenos Aires városaiban élő magyar közösségek mindennapjairól. Tengerentúli beszámolóikat egy történeti tanulmánnyal vezetem be, mely átfogó képet nyújt a magyar diaszpóra mai formáinak és intézményes kereteinek kialakulásáról.

A világban szétszórt magyar közösségek mélyebb megismeréséhez elengedhetetlen a már meglévő ismeretek összegyűjtése, rendszerezése és strukturált közzététele, valamint a diaszpóralét hétköznapi megnyilvánulásainak, a diaszpórában élők lokális kultúrájának, többes kötődéseinek és helyi szükségének feltérképezése. Folyóiratunk diaszpóra rovata ehhez kíván hozzájárulni.

Gaszó Dániel
szerkesztő